

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.434/2012/5.szám

A Kúria a Petneházi és Balla Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Petneházi Zsigmond ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Fodor András ügyvéd által képviselt I. és II. rendű alperesek ellen fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságon 3.M.199/2011. szám alatt indított és a Gyulai Törvényszék 3.Mf.25.069/2012/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Gyulai Törvényszék 3.Mf.25.069/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. és a II. rendű alperesnek 15 napon belül egyenként 25.000-25.000 (huszonötezer-huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, amely az áfát is magában foglalja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Gyulai Munkaügyi Bíróság 3.M.199/2011/14. számú ítéletével a felperes keresetét, amely az I. r. alperes 2011. március 31. napján kelt 58/2011/(III.31.) számú, elbocsátás fegyelmi büntetést kiszabó határozatának hatályon kívül helyezésére és az I., II. r. alperesnek a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXIII.

törvény (Kjt.) 34. §-ában foglalt jogkövetkezményeinek egyetemleges kötelezésére irányult, elutasította.

Az ítéleti tényállás szerint a felperes az I. r. alperes által fenntartott, 145 pszichiátriai gondozottat elhelyező II. r. alperes 2009. január 1. napjától kinevezett igazgatója volt. A II. r. alperes gondozottjainak térítési díjait, továbbá a gondozottak számára költőpénz jogcímén átutalt összegeket a II. r. alperes letéti számlájára utalták a gondnokok. A II. r. alperes feladatát képezte, hogy az I. r. alperes, a fenntartó irányába átutalja a térítési díjakat, illetve, hogy a költőpénz összegét a gondozottaknak kiadja. A felperes az intézmény vezetőjeként a térítési díjak terhére nagy értékű vásárlásokra adott utasítást, anélkül, hogy a vásárlásokról a gondnokokkal egyeztetett volna.

A térítési díj átutalási hátralékok a II. r. alperes gazdálkodásában évek óta mutatkoztak. 2010. év októberében az első félév lezárását követően az I. r. alperes polgármestere figyelmeztette a felperest, hogy a térítési díjak terhére nagyobb értékű vásárlásokat ne bonyolítson le. A felperes ennek ellenére novemberben újra a térítési díjak terhére adott utasítást a vásárlásokra. Ennek következtében az I. r. alperes felé a térítési díjak átutalását nem teljesítette, amit azzal kompenzált, hogy a gondozottak költőpénzét részben visszatartotta, azt teljes összegben nem bocsátotta a rendelkezésükre.

A térítési díj átutalási hátralékokkal kapcsolatban az I. r. alperes polgármestere 2011. január 28. napján a felperestől írásbeli jelentést kért. A felperes által benyújtott jelentést követően az I. r. alperes polgármestere 2011. január 28-án kelt előterjesztésében a felperessel szemben fegyelmi eljárást kezdeményezett. A kezdeményezés alapján a képviselő-testület a 2011. január 28. napján kelt 8/2011. (I.28.) képviselő-testületi határozatával a felperes ellen fegyelmi eljárást indított;

1. a gondozottak pénzkezelésével, a letéti számla kezelésével kapcsolatos szabálytalanságok;
2. a beszerzési szabályzat rendelkezéseivel ellentétes beszerzések;
3. a vásárolt dolgok minőségével és ár-értékarányával kapcsolatos kötelezettségszegés;

4. a 2010. november 26. napján kelt gyógyszer számlával kapcsolatban felmerült visszaélés;

5. az intézményben működtetett kávéautomata nem szabályszerű üzembe helyezésére vonatkozó felperesi kötelezettségszegés alapos gyanúja

miatt.

A lefolytatott fegyelmi eljárás eredményeként a fegyelmi tanács a 2011. március 31. napján kelt 58/2011. (III.31.) képviselő-testületi határozatában a fegyelmi vétség 1. pontjával kapcsolatban megállapította a felperes fegyelmi felelősségét és a 60/2011. (III.31.) képviselő-testületi határozatában a megállapított fegyelmi felelősség alapján elbocsátás fegyelmi büntetéssel sújtotta, a 2-5. pontban foglalt kötelezettségszegés alól bizonyítottság hiányában felmentette.

A fegyelmi határozat a felperes terhére róta, hogy a térítési díj átutalási hátralék a felperes által vásárlásokra adott utasítás következtében halmozódott fel. A vásárlások minden esetben a gondozottak pénzellátásának a terhére történtek úgy, hogy azokat a gondnokokkal nem egyeztetette a felperes. Megállapította, hogy a gondnokok minden hónapban időben befizették a letéti számlára a térítési díjakat, illetve a gondozottakat megillető költőpénz összegét. A fegyelmi eljárás során kirendelt könyvszakértő szakvéleménye alapján megállapította továbbá, hogy a 2010. decemberi önkormányzati vizsgálat a térítési díjak tekintetében 5.808.730 forint átutalási hátralékot mutatott ki a fenntartónál.

A fegyelmi határozat indokolása szerint a felperes megsértette a szociális ellátásról rendelkező 1993. évi III. törvény (Szt.), a személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások térítési díjáról szóló 29/1993. (II.17.) Kormányrendelet (Kr.) rendelkezéseit, valamint E. Város Önkormányzata 6/2003. (VI.26.) számú képviselő-testületi rendeletét. A fegyelmi határozat indokolása leszögezte, hogy az eljárás során bebizonyosodott; a felperes hatáskör hiányában szabálytalanul döntött a letéti pénzek felhasználásáról a gondnokokkal történő egyeztetés, jóváhagyás nélkül, amellyel az I. r. alperesnek és az ellátottaknak is jelentős díjhátralékot okozott. A határozat indokolása szerint a fegyelmi tanács a könyvszakértői vélemény megállapításait bizonyítékként elfogadta, az eljárásban olyan más bizonyíték, amely a könyvszakértő megállapításait cáfolta volna, nem merült fel.

Az enyhítő körülmények között kiemelte a fegyelmi határozat indokolása, hogy a felperes mindvégig együttműködő magatartást

tanúsított. Súlyosbító körülményként értékelte, hogy hatáskör hiányában egyeztetés nélkül több jogszabályt bizonyítottan megsértve, súlyos kötelezettségszegést követett el, amelynek következtében az ellátottaknak, valamint az I. r. alperesnek milliós kárt okozott. Mindez a fegyelmi határozat indokolása szerint olyan fokú bizalomvesztést eredményezett a fenntartó részéről, amely a felperes közalkalmazotti jogviszonyának további fenntartását lehetetlenné tette.

A teljes terjedelmében írásba foglalt indokolt fegyelmi határozatot az I. r. alperes polgármestere írta alá.

A Gyulai Munkaügyi Bíróság ítéletében a felperesnek a fegyelmi eljárás lefolytatásával, illetve a fegyelmi határozattal szemben előterjesztett alaki kifogásait nem fogadta el. Kiemelte, hogy a Kjt. 46. § (3) bekezdés a) pontjában megjelölt 1 hónapos határidő nem került elmulasztásra, mert a fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanújáról történő tudomásszerzés időpontja 2011. január 28. napja, amikor a polgármester felhívására a felperes a térítési díj hátralékok tárgyában az írásos jelentését elkészítette. A képviselő-testület 2011. január 28. napján a 8/2011. (I.28.) képviselő-testületi határozatával rendelte el a felperessel szemben a fegyelmi eljárást és vizsgálóbiztost bízott meg. A kijelölt vizsgálóbiztos személyében mindenben megfelelt a Kjt. 53/B. § a) pontjában foglalt követelményeknek. Kiemelte, hogy az a körülmény, miszerint a fegyelmi eljárás során keletkezett jegyzőkönyvek a felperes által nem kerültek aláírásra, nem alapozza meg a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését. Nem tekintette az elsőfokú bíróság a Kjt. 50. § (1) bekezdésébe ütközőnek, hogy a fegyelmi tanácsként működő képviselő-testület tagjai a fegyelmi tárgyalást megelőző napon e-mailben kerültek értesítésre a fegyelmi tárgyalás időpontjáról. Az elsőfokú bíróság érvelése szerint a fegyelmi tanács tagjai az eljárás alanyaival nem azonosíthatóak, ezért a Kjt. 50. § (1) bekezdése sem sérült. Kifejtette a munkaügyi bíróság, hogy a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését az sem eredményezhette, hogy a teljes terjedelmében írásba foglalt, indokolt fegyelmi határozatot csak az I. r. alperes polgármestere írta alá. A határozat a fegyelmi tanácsként eljáró képviselő-testület 58/2011. (III. 31.) számú és a 60/2011. (III. 31.) számú képviselő-testületi határozatai alapján készült, hitelességét a fegyelmi eljárás iratanyaga alátámasztotta.

A vonatkozó jogszabályi rendelkezések egybevetésével az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a letéti számlán kezelt pénzeszközök még az ellátottak pénzeszközei. A térítési díjak fizetésének a teljesítése csak akkor tekinthető megtörténtnek, ha azok átutalása a költségvetési elszámolási számlára megtörtént. Megállapította azt is, hogy a gondnokok által a letéti számlára átutalt összegekből a térítési díjat a jogszabályok, a vagyonkezelési szabályzat és az

ellátottakkal kötött megállapodás értelmében a tárgyhónapot követő hónap 10. napjáig tovább kellett utalni, mert részben ezek a térítési díjak képezték a gondozottak ellátásának a fedezetét. Az ezen a címen a letéti számlára érkezett összegeket más célra nem lehetett volna fordítani. Kiemelte, hogy a felperes intézkedés-sorozata azért volt kifogásolható, mert a II.r. alperes részére átutalandó térítési díjak terhére történtek a vásárlások. Az utalási hátralékot pedig a felperes a gondnokoltak költőpénzéből igyekezett pótolni. A felperesnek ezt az eljárását olyan mértékű kötelezettségszegésként értékelte az elsőfokú bíróság, amely a fegyelmi határozatban alkalmazott elbocsátás fegyelmi büntetéssel arányban állt.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Gyulai Törvényszék a 3.Mf.25.069/2012/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezésben megjelölt alaki kifogások körében a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt következtetését az abban kifejtett helyes indokok alapján osztotta.

A fegyelmi határozat megalapozottságának vizsgálata körében kiemelte, hogy az ellátottak vagyontárgyainak kezeléséről és nyilvántartásáról szóló szabályzatban foglaltak (III/5. pont) az ellátottak letétbe helyezett készpénzforgalmának menete mellett, annak teljesítési sorrendjét is meghatározta. Eszerint a térítési díj megfizetésére vonatkozó kötelezettség megelőzi a gondozottaknak azt az igényét, hogy a letétbe helyezett pénzből ruha vagy bútorgyártásra kerüljön sor. Kiemelte, hogy a felperes terhére a pénzkezelésre vonatkozó rendelkezéseknek a megsértése azért is megállapítható, mert a gondozottak pénzeszközeiből ruhanemű vásárlására nem csupán az egyéni szükségleteiknek megfelelő mennyiségben került sor, továbbá mert a megvásárolt teljes mennyiség közös használatúvá vált. Kiemelte, hogy a felperes által elkövetett kötelezettségszegésre tekintettel alkalmazott fegyelmi büntetés nem jogszabálysértő, és aránytalannak sem tekinthető. Végül az ítéletének az indokolásában utalt arra a törvényszék, hogy az I. r. alperessel szemben a fellebbezési hivatkozások alapossága esetén is a kereset elutasításának lett volna helye, mert a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint munkaügyi perben a munkáltatónak és a munkavállalónak kell perben állnia akkor is, ha a tényleges intézkedést más szerv, jelen perben az I. r. alperes képviselő-testülete hozta.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint a fegyelmi határozat

alakilag több okból is kifogásolható, amelynek következtében a fegyelmi határozat jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem indokolásában a felperes sérelmezte, hogy a Kjt. 50. § (1) bekezdésében meghatározott, a tárgyalási időközre vonatkozó értesítési kötelezettség körébe tartozó félnek a jogerős ítélet a fegyelmi tanács tagjait nem tekintette. Érvelése szerint a fegyelmi tárgyalás egyik fele a munkáltató, azaz a testület, a másik fél pedig a fegyelmi eljárás alá vont közalkalmazott, azaz a felperes. Mindebből a felperes arra következtetett, hogy maga az eljáró fegyelmi tanács az egyik fél az ügyben az, aki önmagával szemben sem tartja be a tárgyalási időközre vonatkozó értesítési kötelezettség törvényi előírásait.

Állította, hogy a fegyelmi határozat kizárólag a polgármester aláírása okán törvénysértő. Vitatta a jegyzőkönyvvezetésre vonatkozó jogerős ítéletbeli megállapításokat is. Érvelése szerint a Kjt. 47. § (4) bekezdésében meghatározott, a közalkalmazott védekezését rögzítő rendelkezés alapján a fegyelmi eljárás során keletkezett jegyzőkönyveket a felperesnek is alá kellett volna írnia, amelyet az I. r. alperes elmulasztott, ezért a fegyelmi határozat törvénysértő.

A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint a jogerős ítélet azért sértette a Kjt. 46.§ (3) bekezdés a) pontjában rögzített rendelkezéseket, mert a munkáltatói jogkört gyakorló polgármester a fegyelmi eljárás tárgyává tett felperesi magatartásról a fegyelmi eljárás megindítását megelőző 30 napon túl szerzett tudomást.

Az Szt. 119. §-ának sérelmét a felperes a felülvizsgálati kérelemben azért állította, mert érvelése szerint a térítési díjat az intézmény felé és nem a fenntartó felé kell az ellátottaknak megfizetniük. Az intézmény a fenntartó felé már nem térítési díjat fizet, hanem az ellátottak részéről befizetett térítési díjat a fenntartónak utalja át az erre a célra rendszeresített számlára. Sem az Szt., sem a szociális törvény végrehajtására kiadott 1/2000. (I.7.) SzCsM rendelet (R.) nem tartalmazott rendelkezéseket arra vonatkozóan, hogy az intézmény mikor milyen formában utalja át a fenntartónak a térítési díjat.

A felperes szerint a fegyelmi határozat és a jogerős bírósági ítélet annak okán is törvénysértő, hogy összecszerűségében nem meghatározott kötelezettségszegés alapján állapította meg a felperes fegyelmi felelősségét, továbbá a fokozatosságot, mint törvényi garanciát teljes mértékben figyelmen kívül hagyta.

Az I. és a II. rendű alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperesnek perköltségben történő marasztalását kérte. Kifejtette, hogy a

jogerős ítélet a hatályos jogszabályoknak mindenben megfelelt, a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alaptalanok, az ítélet hatályon kívül helyezésének törvényi feltételei nem állnak fenn.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a munkáltató által lefolytatott fegyelmi eljárás túlnyomóan alaki okokból jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelemben foglalt, a Kjt. 50. § (1) bekezdésében rögzített, a fegyelmi tanács tagjainak értesítésével kapcsolatos tárgyalási időközre vonatkozó felperesi érvelés téves, mert a munkáltató nem azonos a képviselő-testülettel. Jelen perben a felperes munkáltatója a II. r. alperes, azonban a fegyelmi tanácsként eljáró képviselő-testület gyakorolta a felperes felett a munkáltatói jogkört. A fegyelmi tárgyaláson a felperessel szemben álló másik fél a vizsgálóbiztos által képviselt II. r. alperes. Helytállóan fejtette ki ezért mindkét bíróság az ítéletének indokolásában, hogy a Kjt. 50. § (1) bekezdésében foglalt szabályozással nem ellentétes, hogy a fegyelmi tanácsként eljáró képviselő-testület tagjai a fegyelmi tárgyalást megelőző napon e-mailben kerültek értesítésre, mert a fegyelmi tanács tagjai az eljárás alanyaival nem azonosíthatóak.

Alaptalanul sérelmezte a felperes, hogy a fegyelmi eljárás során felvett jegyzőkönyveket sem a felperessel, sem a jogi képviselőjével nem íratták alá. Peradat, hogy a fegyelmi eljárás során keletkezett jegyzőkönyveket a felperes rendelkezésére bocsátotta a II. r. alperes, a felperes tartalmi aggályt azonban a jegyzőkönyvekkel kapcsolatban egyetlen alkalommal sem jelzett. A következetes ítélkezési gyakorlatra tekintettel az a körülmény, hogy a jegyzőkönyvet a közalkalmazottal a munkáltató nem íratta alá, a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését önmagában nem eredményezi (Mfv.I.10.470/2011/7. szám).

Nem eredményezi a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését az a felülvizsgálati kérelemben sérelmezett állítás sem, miszerint a polgármester írta alá az indokolással ellátott, írásba foglalt fegyelmi határozatot. A felperessel szemben az elbocsátás fegyelmi büntetésről szóló döntést a fegyelmi tanácsként eljáró képviselő-testület hozta, hitelességét a fegyelmi eljárás iratanyaga alátámasztotta. A fegyelmi tanácsként eljáró képviselő-testület az írásba foglalásra a polgármesternek adott felhatalmazást. A polgármester a fegyelmi tanács döntését közölte a felperessel, ezért az ítélkezési gyakorlat szerint ez a fegyelmi határozat

hatályon kívül helyezésére nem alapot adó körülmény (BH 2001.192.).

A felülvizsgálati kérelemnek a Kjt. 46. § (3) bekezdés a) pontjában megjelölt sérelme körében a Kúria a következetes ítélkezési gyakorlata szerint arra mutat rá, hogy a fegyelmi vétséget akkor kell felfedezettnek tekinteni, amikor a munkáltatói jogkör gyakorlója nemcsak a vétség elkövetéséről, hanem annak elkövetésével alaposan gyanúsítható közalkalmazott személyéről is tudomást szerez. Az első- és másodfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy a fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanújáról való tudomásszerzés időpontja 2011. január 28. napjára tehető, amikor a polgármester felhívására a felperes az írásos jelentését elkészítette. Ehhez képest a képviselő-testület határidőben, a 2011. január 28. napján a 8/2011. (I.28.) képviselő-testületi határozatával rendelte el a felperes ellen a fegyelmi eljárást, ezért a törvényben meghatározott, a fegyelmi eljárás megindítására nyitva álló szubjektív határidő nem telt el (BH 2000.570).

A felperesnek a felülvizsgálati kérelmében sérelmezett, a kötelezettségszegésösszegszerűségére vonatkozó érvelése körében a Kúria azt emeli ki, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója által indított fegyelmi eljárás megindítását a Kjt. összegszerűséghez nem köti. A törvény a fegyelmi eljárásnak a közalkalmazottal szemben történő megindításához az általa elkövetett vétkes kötelezettségszegés gyanúján kívül egyéb feltételt nem követel meg.

A fokozatosság elvének figyelmen kívül hagyására vonatkozó felülvizsgálati kérelemben foglalt felperesi érvelés önmagában a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését nem eredményezi.

A térítési díjak átutalásának szabályaira vonatkozó felperesi felülvizsgálati kérelem körében a Kúria kiemeli, hogy önmagában az a körülmény, hogy sem az Szt. sem az R. határidőt a térítési díjak továbbutalására vonatkozóan nem tartalmaz, a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését nem eredményezheti fegyelmi vétség hiánya okán, mert a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a törvény felhatalmazása alapján megalkotott önkormányzati rendeletben és a II.r. alperes szabályzataiban foglaltak megsértése a felperes fegyelmi felelősségre vonását megalapozza.

A felperes az I. r. alperesnek az egyes szociális ellátások szabályozásáról szóló 6/2003. (V.26.) képviselő-testületi rendelet 55. § (6) bekezdését sértette meg, amely szerint a térítési díjat havonta utólag a tárgyhót követő 10. napig kell átutalni.

A perben a fegyelmi eljárás lefolytatása során kirendelt könyvszakértői szakvélemény leszögezte, hogy a felperes az ellátottak gondnokai által a letéti számlára átutalt összegből elsődlegesen nem a térítési díjat rendezte, hanem önhatalmúlag a

gondozottak részére vásárlásokra adott utasítást. Megállapította azt is, hogy a felperes helytelen gyakorlattal a gondozottak részére járó zsebpénz összegének csökkentésével próbálta korrigálni az át nem utalt térítési díj hátralék részbeni kiegyenlítését.

Helyesen mutatott ezért rá mindkét bíróság ítéletének indokolásában az R. 61. § (1) bekezdésének, a Kr. 31. § (1) bekezdésének, a 6/2003.(V. 26.) képviselő-testületi rendelet rendelkezéseinek az egybevetése alapján, hogy a gondnokok által a letéti számlára átutalt összegből a térítési díjat a tárgyhót követő hónap 10. napjáig minden körülmények között tovább kellett volna utalni, mert a térítési díj képezte részben az ellátás fedezetét. Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság azt is, hogy az ellátottak vagyontárgyainak kezeléséről és nyilvántartásáról szóló szabályzatban foglaltak (III/5. pont) az ellátottak letétbe helyezett készpénzforgalmának menete mellett, az annak teljesítési sorrendjét is meghatározta, valamint, hogy a térítési díj címén letéti számlára érkezett összeg más célra nem lett volna fordítható.

A felperes a felhívott jogszabályokban és az alperesi szabályzatokban foglaltakat megsértette, amikor a fenti rendelkezések figyelmen kívül hagyásával a letéti számlán kezelt összegeknek a terhére indokolatlan vásárlásokra adott utasítást, amelynek következtében az I. r. alperesnél díjhátralék keletkezett. A polgármester felhívására előterjesztett igazoló jelentésben foglaltak szerint a felperes maga jelölte meg a hátralék keletkezésének egyik okaként az általa kiadott utasításnak megfelelő vásárlásokat. A perben az is bizonyítást nyert, hogy a felperes a gondozottak gondnokaival a vásárlásokat illetően nem egyeztetett. Helyesen állapították meg ezért az eljáró bíróságok, hogy a felperes a közalkalmazotti jogviszonyából származó kötelezettségét vétkesen megszegte, ezért az I. r. alperes képviselő-testülete, mint munkáltatói jogkört gyakorló testület jogszerűen alkalmazta a felperessel szemben az elbocsátás fegyelmi büntetés kiszabását, amely a felperes által elkövetett kötelezettségszegéssel arányban állt.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályokat, ezért azt a - Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

A felperes az I. és a II. rendű alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a felperesi munkavállalói költségkedvezmény alapján a magyar állam viseli [Pp. 358/B. §.,

6/1986.(VI.26.) IM rendelet 12. § és 14. §].

Budapest, 2013. június 19.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Deutschné
dr. Kupusz Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Patassyné
dr. Dualszky Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő